

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318010384
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318010384.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému L. X., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 6. marca 2019, o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Brezno z 03.12.2018, sp.zn. 0T/50/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Brezno uznal obžalovaného L. X. rozsudkom zo dňa 03.12.2018 sp.zn. 0T/50/2018 vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17.11.2018 v čase o 15.10 h na ceste 1/66 v obci F. v časti X. pri futbalovom ihrisku bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ ODI Brezno po tom, ako viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fábria Combi, ev. č. PT XXXAL, následne sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu, pričom v čase o 15.24 h mu elektronickým meracím prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A409037 bola nameraná hodnota 0,72 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 15.44 h mu bola nameraná hodnota 0,82 mg/l alkoholu v dychu, čo je v oboch prípadoch pozitívny výsledok nad jedno promile.

Za to obžalovanému uložil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Podľa § 61 ods. 1,2,3 Tr. zák. s použitím § 438d Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere tri a pol roka.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, najskôr stručným písomným podaním zo dňa 12.12.2018 s tým, že také jeho odvolanie smeruje do výroku o treste zákazu činnosti, uloženého obžalovanému súdom prvého stupňa. Následným písomným podaním zo dňa 07.01.2019 takto podané odvolanie písomne zdôvodnil podaním zo dňa 07.01.2019. Zvýraznil to, že obžalovaný bol v minulosti jedenkrát potrestaný súdom, a to trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec zo dňa 20.10.2008 sp.zn. 3T/223/08, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b), c) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na dobu 16 mesiacov a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dva roky. V tomto prípade sa obžalovaný osvedčil dňom 04.03.2010. V tejto súvislosti tento odvolateľ aj poukázal na súvisiaci skutok v tomto prípade, keď stíhaným konaním obžalovaného, jeho spolujazdkyňa utrpela ťažkú ujmu na zdraví a v tomto prípade mu bol zistený alkohol v koncentrácii 1,22 g/kg v krvi. V tomto prípade sa takého konania obžalovaný dopustil napriek tomu, že príslušným rozhodnutím OR PZ ODI Poltár z 06.12.2006 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku, a to jazdy pod vplyvom alkoholu a bola mu uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 6 mesiacov. V ďalšej

časti odvolania sa prokurátor zaoberal pojmom mimoriadnych okolností, ako to má na mysli ust. § 438d Tr. zák. a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Tdo/29/2017 z 19.07.2018, v ktorom sa touto problematikou zaoberal vo vzťahu k ust. § 39 Tr. zák. Podľa názoru prokurátora v prípade obžalovaného nie je splnená podmienka obsiahnutá v ust. § 438d Tr. zák. Krajskému súdu preto navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného s tým, aby vo veci rozhodol sám a obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v ust. § 61 ods. 2 Tr. zák.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania okresného prokurátora podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodne podané.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejme akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Žiada sa pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, v dôsledku čoho prvostupňový súd v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. okresný súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie stíhaného skutku sa nevykoná a budú vykonané iba dôkazy, súvisiace s výrokom o treste.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému, v tejto súvislosti súd prvého stupňa dôvodil predovšetkým tým, že podľa § 438d Trestného zákona, ustanovenie § 61 ods. 3 a 4 Trestného zákona sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 4 Trestného zákona pred 01.11.2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo 4 po 01.11.2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 01.11.2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov, bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti uvedenej v § 61 ods. 3 alebo 4 Trestného zákona neprimerane prísne. Obžalovaný bol doposiaľ raz súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/223/2008 zo dňa 20.10.2008, právoplatný 04.11.2008 (ide o rozhodnutie, ktoré špecifikoval v dôvodoch svojho odvolania okresný prokurátor). Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného okresný súd zistil, že v roku 2006 bol obžalovaný priestupkovo riešený za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, za čo mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 6 mesiacov. Následne bol odsúdený spomínaným trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/223/2008. Po tom čo vykonal uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 rokov, sa obžalovaný dopustil už len jedného priestupku na úseku dopravy, keď mu za rýchlu jazdu bola uložená bloková pokuta vo výške 20,- €. Okresný súd na strane obžalovaného zistil dve okolnosti, ktoré mu z hľadiska úvah o druhu a výmere trestu poľahčovali a to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, spáchanie skutku doznal a jeho spáchanie oľutoval. Uložil mu podmienený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, ktorý mu odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Tento trest okresný súd považoval za dostatočný pre nápravu obžalovaného, keď mu ďalej uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Obžalovaný pred spáchaním tohto skutku bol právoplatne uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, bolo to už konštatovaným trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec, ktorý nadobudol právoplatnosť v novembri 2008. Týmto trestným rozkazom bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, pričom obžalovaný tento trest vykonal 19.07.2010 a v roku 2011 mu bolo vrátené vodičské oprávnenie. Obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil pred 01.11.2011, okresný súd preto zvažoval, či v prípade obžalovaného neexistujú mimoriadne okolnosti preto, aby súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel nepostupoval podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona a neukladal obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v druhej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Okresný súd v tomto prípade zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život, ku skutku sa priznal, svoje konanie oľutoval a od posledného odsúdenia pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uplynulo 10 rokov, pričom od vtedy, ako obžalovanému bolo vrátené vodičské oprávnenie v roku 2011, sa dopustil len jedného priestupku na úseku dopravy, a to pre rýchlu jazdu. Preto pri ukladaní trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel prihliadol na tieto skutočnosti a podľa § 438d Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere tri a pol

roka. Okresný súd vyslovil názor, že takýto trest je pre obžalovaného dostatočný a povedie k náprave obžalovaného, keď uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov by v prípade obžalovaného bolo neprimerane prísne.

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora krajský súd zdôrazňuje, že s touto argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil, bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať a aj podľa názoru krajského súdu uložený trest zákazu činnosti obžalovanému vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol okresný súd povinný pri úvahách o výmere tohto trestu prihliadnuť. Poľahčujúce okolnosti, uplynutie doby od posledného potrestania a tiež obsah evidenčnej karty vodiča obžalovaného sú takými mimoriadnymi okolnosťami, ako to má na mysli ust. § 438d Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon v sankcii ust. § 289 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody až na jeden rok. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností, uvedených vyššie v tomto rozhodnutí, bolo povinnosťou okresného súdu ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe do ôsmich mesiacov. Problematika výmery trestu zákazu činnosti v zmysle obsahu Trestného zákona, pokiaľ ide o jeho výmeru podľa § 61 ods. 1,2,3 Tr. zák., ako i obsah prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.11.2011 v ust. § 438d Tr. zák. je podrobne rozvedená už vyššie v tomto rozhodnutí. V prvom rade si sám obžalovaný L. X. musí sám dôsledne uvedomiť, že v prípade opakovania, a to najmä obdobnej trestnej činnosti, ako v teraz súdenom prípade, by bol súdom postihnutý nepochybne prísnejšie, dokonca by mohol byť postihnutý trestom zákazu činnosti na doživotie v zmysle § 61 ods. 5 písm. a) Tr. zák.

S poukazom na skôr uvedené, rozhodol krajský súd o odvolaní okresného prokurátora spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.